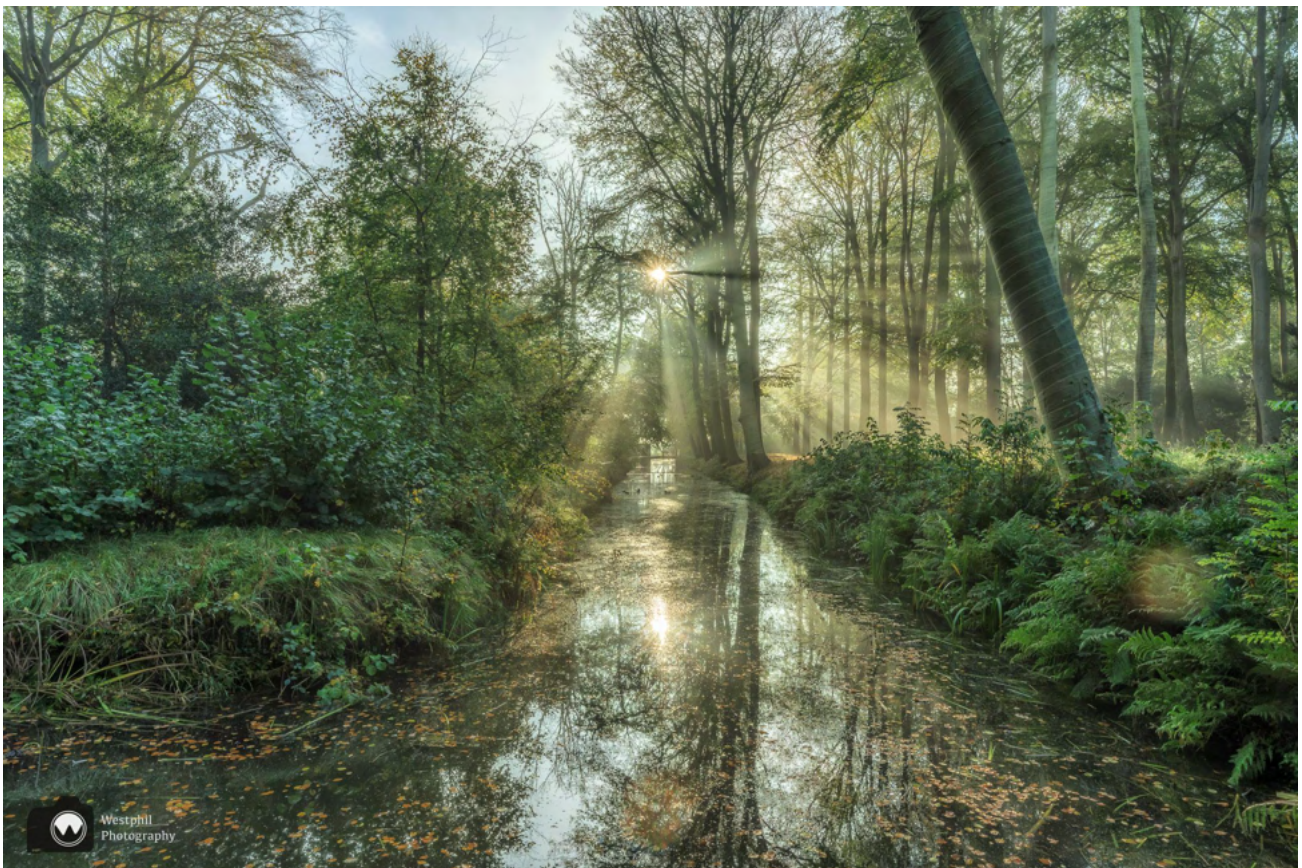

WANDELEN OVER LANDGOED NIJENBURG EN LANDGOED TER COULSTER

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphilwandelt](https://www.westphilwandelt.nl)

[Een combinatie van landgoederenroute-Heiloo zeegroen en Gele route vanaf startpunt Nijenburg](#)

Een prachtige mistige ochtend

De ochtend dat de wintertijd ingaat zijn we al voor zonsopkomst op de plaats van bestemming. Onderweg hebben we prachtige kleuren gezien in de lucht, maar hoe dichterbij Heiloo komen, hoe dichterbij de mist wordt. De zonsopkomst is niet goed te zien door de dichte bebouwing, maar evengoed is het mooi en genieten we van de kleine wereld om ons heen.

Uitzicht op de landerijen. Er staan ook bordjes met informatie en een QR-code, die je kunt scannen.

Als eerste volgen we de gele pijlen rechtdoor langs de bosrand. Er gaat ook een pijl rechtsaf, maar dat is voor ons de terugweg. Je kunt er natuurlijk ook voor kiezen om de wandeling andersom te doen.

Als eerste wandelen we langs een stolpboerderij. In dit soort hoeven bevinden het woonhuis, de schuur, de stal en de hooiopslag zich allemaal onder hetzelfde dak.

Er moet ook ergens een wipwatermolen staan, maar die zien wij vandaag niet door de mist.

Langs de rand van het bos staan meerdere bankjes, waar je over de landerijen kunt kijken. Wij vragen ons af of er in de lente hazen te zien zijn. Vlak voor we bij de werkschuur zijn van Natuurmonumenten volgen we de gele pijl het bos in.

Het is nog donker in het bos.

Het Heilooërbos

Heiloo ligt op een oude strandwal. Heel vroeger was de strandwal begroeid met natuurlijke bossen, maar in 1573, tijdens het beleg van Alkmaar, veegden de Spanjaarden het hele bos van het toneel. Daarna werd het landbouwgrond met kleine akkertjes

Na 1700 werd de hofstede 'Nijenburg' gebouwd. Het landgoed werd aangelegd met statige bomenlanen volgens het geometrische schoonheidsideaal van de Franse stijl. Tijdens het beheer van Nijenburg door Cornelis van Foreest vonden grote bebossingen plaats. De bebossing werd vooral gebruikt voor de houtproductie en de jacht.

De Ronde O laan, aan het einde van deze laan is het landhuis Nijenburg.

We wandelen door het bos en speuren naar paddenstoelen. Dit deel van het bos is het Overbos, gelegen ten westen van de spoorbaan. We wandelen langs de Ronde O laan, een verbastering van rondeau. Deze laan vormt een kaarsrechte zichtlijn vanaf het landhuis Nijenburg. De laan is wel een kilometer lang en er bevindt zich een spoorlijn tussen, dus kun je het landhuis niet zien vanaf de plek waar wij staan.

Dit schaapje is nog niet helemaal wakker.

We wandelen nu wel in het bos, maar nog steeds langs de rand. Af en toe hebben we een doorkijkje op de landerijen. Daar zien we schapen staan en weer een bankje met uitzicht. Naast het bankje ligt een oude dode boom, die begroeit is met allerlei paddenstoelen. Waar wij natuurlijk foto's van maken. Het bankje is een heel klein stukje van de route af, maar je weet nooit wat je tegenkomt dus nemen we een kijkje.

Prachtig, die paddenstoeltjes op het dode hout.

Op weg naar het landhuis

We komen uit op een verhard pad bij een onbewaakte overweg. Gelukkig komt er geen trein aan, want wij hebben onze ogen vooral gericht op de omgeving. Een zingend roodborstje hoog in een boom en een berenklauw met spinnenwebben. Gelukkig is er een knipperlicht dat aangeeft dat het veilig is om over steken.

Een kunstwerkje van berenklauw en spinnenweb.

We wandelen door, want we willen op tijd bij het landhuis zijn. De zon komt achter het landhuis op en we willen nog een mooie mistige foto maken.

Gelukkig komt er geen trein aan.

Toch zijn we al snel weer vergeten dat we haast hadden, want we zien in de struiken een prachtige kardinaalsmuts. Niet te verwarren met monnikskap, want dat is een hele andere plant.

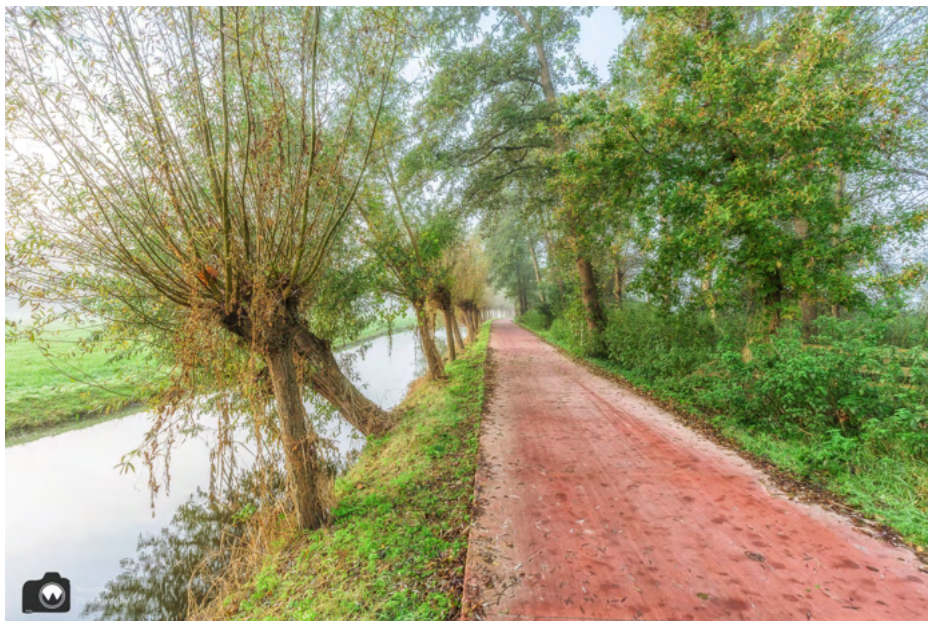
De kleurrijke kardinaalsmuts.

Verderop wandelen we door een hekje en komen we uit op een fietspad met knotwilgen.

We zijn benieuwd wat we achter het hek aantreffen.

Heel lang geleden hebben we hier een keer een roerdomp langs het water zien staan. Tegen beter weten in hoop ik er weer eentje aan te treffen, maar dit keer zien we de mooie vogel niet.

Het fietspad met de knotwilgen.

De Kattenberg

We wandelen het bos weer in, maar wel nog over het fietspad. Rechts is het honden losloop gebied en daar is het al best druk met mensen en honden.

De bomen passen bijna bij mijn jas.

Wij volgen de gele pijlen naar links en wandelen de heuvel: de Kattenberg op. Vanaf daar hebben we een prachtig uitzicht op de door de herfst verkleurde bomen.

Uitzicht vanaf de Kattenberg.

De Kattenberg is een opvallende heuvel in het bos met op de heuvel een prachtige grote, oude linde. Over de oorsprong en de exacte ouderdom van de Kattenberg tast men in het duister. Archeologen vermoeden dat de heuvel kunstmatig is en ergens uit de late middeleeuwen dateert. Er is echter nog geen onderzoek naar verricht.

De Kattenberg met de oude linde.

Vlakbij de Kattenberg ligt weer een boomstam met prachtige porseleinzwammer erop. Daar moeten we natuurlijk foto's van maken.

Natuurlijk vergeet je dat je haast hebt als je dit ziet.

Even ben ik confuus, want er gaat een gele pijl naar rechts en wij zouden de weg oversteken richting landhuis Nijenburg, maar vanaf hier moeten we de zeegroene pijlen volgen.

Landhuis Nijenburg

Om Nijenburg te beschermen tegen de oprukkende bebouwing en verdere versnippering, is het landgoed overgedragen aan Natuurmonumenten. In 2004 gingen Natuurmonumenten en Vereniging Hendrick de Keyser een samenwerking aan, waardoor de restauratie van huis, koetshuis, tuinen en park mogelijk werd. De gebouwen zijn nu eigendom van de Vereniging.

Het is moeilijk om te zien wat we op de foto zetten, maar toch gelukt.

Wil je het huis een keer van binnen bekijken? Vereniging Hendrick de Keyser verzorgt ook rondleidingen door het huis, Meer info kun je [hier](#) vinden

De zon probeert door de mist heen te komen. Daar waar het licht gefilterd wordt door de bomen kunnen we nog zien wat we fotograferen, maar het landhuis dat ook nog wit is staat te baden in het licht.

Zonneharpen, daar krijgen we geen genoeg van.

Als je met je rug naar het huis gaat staan, langs de weg kun je de zichtlijn naar het noordwesten, de Ronde O bewonderen. Deze laan is speciaal aangelegd zodat de bewoners op de langste dag van het jaar de zon onder konden zien gaan.

Verderop wijken we even van de route af, want we zien prachtige zonneharpen en daar krijgen we nooit genoeg van.

De Comédie

Niet alleen omhoog kijken naar deze mooie hoge bomen, want rechts is de comédie.

We wandelen weer braaf terug naar de zee groene pijlen en komen op een plek met prachtige hoge bomen en aan de rechterkant zien we een klein theatertje.

Ik ga zo beginnen met optreden.

Dit theatertje werd rond 1830 aangelegd en tot in de 20ste eeuw in de familiekring regelmatig gebruikt voor openluchtvoorstellingen. Ook de Heilooër bevolking werd uitgenodigd en in rustige zomermaanden traden bekende acteurs van de Amsterdamse Stadsschouwburg op. Publiek kon zitten op halfronde aarden wallen. De beuken- en lindhagen vormden de kleedkamers en dienden als coulissen van waarachter de acteurs het toneel op kwamen.

Langs de rand van een woonwijk

Een mooie vijver aan de rand van de woonwijk.

Van ons had het landgoed wel groter mogen zijn, want voordat je het weet wandel je een woonwijk in. Gelukkig mogen we al snel achter de huizen langs een pad in langs het water dat is omzoomd met groen. In het voorjaar staat het hier vol met sneeuwkllokjes.

In de verte zien we de snelweg en hebben we uitzicht op het AZ-stadion.

Verderop zien we de snelweg en het verkeer raast er overheen. Wij wandelen afwisselend langs vijvers over leuke bruggetjes en een pad met knotwilgen. We zien eendjes, aalscholvers en een fuut.

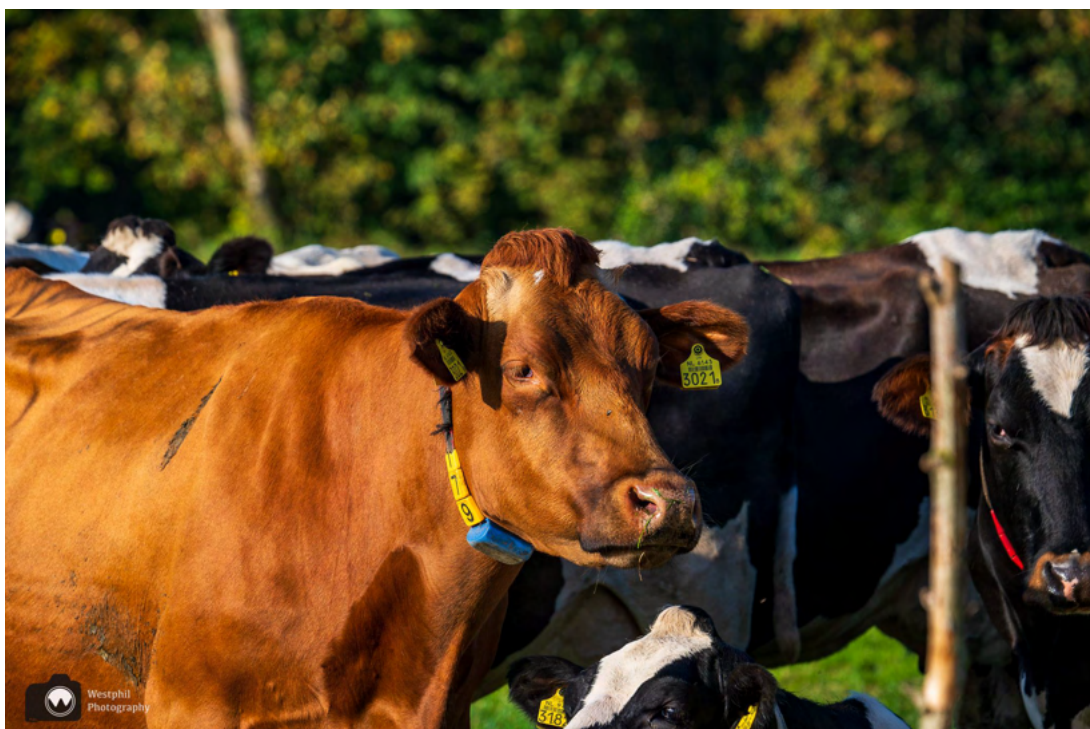
Na dit bijzondere bruggetje komen we in een weiland terecht.

Je moet wel tegen geluiden kunnen, want geen moment is het stil op deze wandeling. Zelfs in het bos niet en zeker niet hier zo dichtbij de snelweg.

Gelukkig wandelden we ook over dit soort paadjes.

Na het laatste bruggetje komen we via een opstapje uit in een weiland. Het gras staat hoog en je moet goed uitkijken dat je niet in een koeienvlaai trapt. Onze schoenen en broekspijpen zijn na een paar stappen door het weiland kleddernat. Je moet er wat voor over hebben. Wij hebben er wel lol in. De koeien staan naar ons te kijken als we balanceren over de smalle opstapjes. Ik ben blij dat ze blijven staan.

De koeien kijken nieuwsgierig toe.

De koeien staan op hun eigen afgerasterde veldjes. Alleen het laatste stuk wandel je over een veldje waar ook koeien staan. We zien het witte bruggetje al van landgoed ter Coulster en wandelen eindelijk weer over gewone wandelpaden.

Landgoed Ter Coulster

Niet vergeten bij het theekoepeltje even over het bruggetje te wandelen.

Wij wandelen richting het theehuis. De mooiste foto's kun je maken door naast het theehuis over het bruggetje te wandelen en onder de boom met de bankjes te gaan staan. Adriaan laat de drone even vliegen nadat hij heeft gecontroleerd of het hier is toegestaan.

Van 1404 tot 1788 was Ter Coulster een kasteel. Van het kasteel zelf is vrijwel niets meer over. De boerderij midden in het bos, Ter Coulster Hof, staat op de fundamenten van het oude kasteel. Ook zijn er nog kelders van het kasteel aanwezig. Een deel van de oude slotgracht is nu een vijver naast de boerderij. Wij wandelen even richting de boerderij en daarna weer terug. Er valt niets meer te zien van het kasteel alleen een informatie bord.

Tegenwoordig is Ter Coulster een landgoed dat bestaat uit een oud boscomplex, met daarin een 19e-eeuwse boerderij en een theehuisje uit 1891. De toegang tot het landgoed wordt gemarkeerd door twee pilaren met 17e-eeuwse schildhoudende leeuwen.

Als je na het theehuis de zeegroene pijlen blijft volgen kom je uit bij landgoed Willibrordus,

Het theehuis vanaf de andere kant.

maar dan wordt de route wel heel erg lang. Bij wandelkeuzepunt 41 gaan we over op de oranje pijlen. We wandelen over de oprijlaan langs de twee pilaren. Zo komen we zelf ook op plekken waar we nog nooit geweest zijn.

De oprijlaan van Ter Coulster.

Langs het station Heiloo, of langs de kinderboerderij

Je kunt deze route ook starten vanaf station Heiloo, maar als je niet gestart bent bij het station kun je er ook voor kiezen om gewoon rechtdoor te blijven wandelen tot aan de Holleweg.

Een herfsttijloos is net een krokus, maar dan anders.

We wandelen door het Gemeentebos en zien er herfsttijloos langs de rand van het pad staan. Natuurlijk gaan we even voor deze mooie bloemen op onze knieën zitten om ze van dichtbij te kunnen fotograferen.

Eén van de varkens van de kinderboerderij.

Ook komen we langs Kinderboerderij Beestenboetje. Er lopen allerlei dieren rond, maar we kunnen helaas niet naar binnen want het hek is al dicht. Ze zijn dagelijks open van 8.30 tot 11 uur.

Bij de Holleweg slaan we rechtsaf waar we al snel weer pijlen zien staan. We wandelen het centrum van Heiloo in door de paarse pijlen te volgen.

Centrum van Heiloo

We wandelen door het gezellige Heiloo, langs winkels en al snel komen we langs de Witte Kerk.

Het gebouw is tussen de 11e en 17e eeuw gebouwd in tufsteen. Sinds 2001 wordt de kerk niet meer als zodanig gebruikt, in dat jaar werd de Ter Coulsterkerk afgerond en nam deze de rol als Protestantse kerk over.

De Witte Kerk.

Tegenwoordig worden er in de Witte Kerk tal van activiteiten georganiseerd, zoals concerten, exposities en lezingen. Daarnaast is de kerk beschikbaar voor trouwerijen, rouwdiensten en andere bijeenkomsten. Iedere woensdag staat de deur van de kerk open van 11.00 tot 16.00 uur. Je kunt dan naar binnenlopen voor een bezichtiging.

We wandelen verder en komen langs restaurant Spijkers. Wij vinden dit gezellige restaurant een echte aanrader!

Wat een mooie huizen.

Als we verder wandelen richting het bos komen we door een straat met prachtige huizen en ondanks dat we in het centrum zijn hoor ik iets wat we nog niet gehoord hebben sinds we vanochtend zijn begonnen aan de wandeling: Stilte.

Weer terug in het bos

De stilte duurt niet lang, want we moeten een weg oversteken om weer in het Heilooërbos terecht te komen. Het eerste stuk wandelen we langs hoge schuttingen, maar daarna lopen we het bos weer in. Het is nu een stuk drukker met wandelaars dan vanochtend.

Het is nog steeds prachtig in het bos.

We speuren de bodem af naar paddenstoelen en zien best veel exemplaren staan, maar de rood met witte vliegenschwam hebben we niet gevonden.

Geen vliegenschwammen, maar wel deze mooie heksenschermpjes.

Na een prachtig stuk bos staan we weer bij een onbewaakte overweg en belanden we terug in het Overbos, waar we vanochtend de wandeling zijn begonnen.

Extra info

Een mooie weerspiegeling.

Afstand: 9,66 km

Link naar de route: [Een combinatie van landgoederenroute-Heiloo zeegroen en Gele route vanaf startpunt Nijenburg](#)

Wij parkeerden bij [wandelstartpunt Nijenburg](#).

De route start bij wandelkeuzepunt 01 en volgt daarna de gele pijlen rechtdoor naar 02, 05, en 04. Na de Kattenberg volg je de zeegroene pijlen naar wandelkeuzepunt 74, 40, en 41. Volg dan de groene en de oranje pijlen naar 76, (75, en 26). Wij zijn rechtdoor gewandeld vanaf wandelkeuzepunt 76 en zijn bij de Holleweg rechtsaf geslagen. Dan kom je langs een kinderboerderij en wordt de route ietsje korter. Als laatste volg je de paarse pijlen naar 03 en weer terug naar 01.

Meer wandelen in Noord-Holland:

www.wandelnetwerknordholland.nl